

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Девня, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, II СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР В. ВАСИЛЕВ**

при участието на секретаря **АНТОАНЕТА Д. СТАНЕВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР В. ВАСИЛЕВ** Гражданско дело № 20213120100905 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл.143, ал.1 и ал.2, вр. чл.142 СК и чл.149 СК от **ИВ. Т. Г.**, ЕГН *****, като майка и законен представител на **М. Г. Т.**, ЕГН *****, против **Г. Т. ИВ.**, ЕГН *****. Майката твърди, че с ответника са живеели съвместно на семейни начала и са родители на детето **М. Г. Т.**. Излага, че ответникът не осигурява издръжка за детето си и напълно се е дезинтересирал от него. Твърди, че ответникът работи в чужбина и реализира добри доходи.

Моли съда, да осъди ответника да заплаща месечна издръжка в размер на 350 лева считано от датата на предявяване исковата молба до настъпване законна причина за прекратяването или изменението ѝ, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска и издръжка за минало време за срок от една година преди датата на предявяване на иска в размер на 4200 лева.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от назначения на ответника особен представител по реда на чл.47 ГПК. Излага, че иска е допустим, оспорва твърденията в исковата молба за неплащане на издръжка от ответника и дезинтересирането му, както и относно наличието на „стабилни доходи „

Контролиращата страна Дирекция „Социално подпомагане“-Девня, излагат, че предвид отсъствието на ответника от страната не са в състояние да извършат социално проучване и да изготвят социален доклад..

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното на л.4 от делото заверено копие от удостоверение за раждане ИВ. Т. Г., ЕГН ***** и Г. Т. ИВ., ЕГН *****, са родители на детето М. Г. Т., р. на 31.01.2019г.

Видно от заверено копие от протокол по гр. д. №313/2020г. на ОС Варна производството по иск с основание чл.67 СК, предявен от Г. Т. ИВ., ЕГН *****, против ИВ. Т. Г., ЕГН *****, относно бащинство на бащинство на детето ИВ. Т. Г., ЕГН *****, е прекратено поради оттегляне на иска. Определението на съда е влязло в сила на 08.10.2020г.

От представеното удостоверение за съпруга и родствени връзки с изх. №312/29.04.2022г. на Община Девня Г. Т. ИВ., ЕГН *****, е родител на още две деца, едното от които не е навършило 18 години към датата на исковата молба .

От представените на испански език и в превод на български език документи е видно, че ИВ. Т. Г. полага труд по трудовото правоотношение в чужбина, като получава възнаграждение в размер на 8208,60 евро годишно, разпределено на 12 плащания.

Представена е справка от НАП за трудови договори на ответника, видно от която същия към момента не работи на трудов договор.

Представени са доказателства на испански език и в превод на български език относно здравословното състояние на детето М. Г. Т. / увреждане на плода и новороденото от инфекциозни и паразитни болести на майката, дисплазия на тазобедрени стави /, както и договор за заем на майката ИВ. Т. Г. и договор за наем в Кралство Испания.

Събрани по делото са и гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели на страната на ищеца. В своите показания пред съда свидетелят Г.Т. Г., сестра на ищцата, и Т. Т. И., без родство и дела със страните, излагат, че от раждането на детето ответника го изоставил и не се интересувал от същото. Излагат, че ищцата сама полага грижите за дъщеря си. Свидетелят Г.Т. Г. твърди, че племенницата й Мария има аномалия на едната става, изискваща лекарски грижи и 6 – месечни прегледи, като й поставили шини или колани. Свидетелят Г. Т. Г. твърди още, че майката изцяло поема разходите по лечението на дъщеря си, налага й се да работи почасово, за да изплаща детска градина и квартира.

Съдът цени показанията на свидетелите при условията на чл.172 ГПК предвид възможната заинтересованост на единия от тях от изхода на делото.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените искове са с правно основание чл. 143, ал.1 и ал.2 вр.чл. 142 от СК и чл. 149 СК. Фактическият състав на претендираното от ищцата вземане за издръжка включва следните юридически факти: наличие на родствена връзка между детето и ответника, наличие на изискуема от закона възраст на детето, което не следва да е навършило пълнолетие, нужда на търсещия издръжка, съобразена с условията на живот, необходими за развитието на детето и материалната възможност на задължения да дава издръжка в претендирания размер.

По делото е установено от наличния доказателствен материал, че Г. Т. ИВ. е баща на детето М. Г. Т., която към датата на приключване съдебното заседание не е навършила пълнолетие, поради което съдът намира, че така предявените искове са доказани по основание.

Относно размера на същите съдът намира следното:

Критериите за определяне размера на издръжката за едно дете са посочени в нормата на чл. 142 от СК, съобразно която размерът се определя от нуждите на детето и от възможностите на родителя, при съобразяване с посочения в ал. 2 минимален размер на издръжката на едно дете - една четвърт от размера на минималната работна заплата за страната. За определяне нуждите на детето следва да се вземе предвид неговата възраст и другите обстоятелства, които са от значение за случая. Възможностите на лицата, които дължат издръжка, се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация.

От доказателствата по делото се установява, че детето М се нуждае от необходимите средства за задоволяване на текущите нужди, съобразно нейната възраст – 3 г. Установи се, че детето е диагностицирано с дисплазия на тазобедрените стави. Лечението на това заболяване е съгласно представената медицинска документация чрез поставяне на стремена на Павлик – л. 53 от материалите по делото за изследване след поставяне стремена на Певлик, няма упоменато за лечение чрез хирургична интервенция. По отношение на възможностите на бащата не бяха ангажирани доказателства, което да потвърдят твърденията в исковата молба, че същия разполага със стабилни доходи. Доколкото същия се намира в трудоспособна възраст и няма данни да страда от заболявания, които да му пречат, да упражнява труд, следва да се приеме, че има възможност да реализира доходи в размер поне на средната работна заплата за страната. Дори да се приеме, че ответника реализира доход в по-нисък размер, това не го освобождава от задължението да положи дължимите от моралните и правни норми усилия, за да осигури издръжка на дъщеря си в размер, който да задоволява нейните нужди. Същевременно по делото се установи, че за него да е налице задължение и към друго лице от кръга на посочените в чл.140 от СК - дъщеря на 16 г.

Предвид изложеното съда намира, че ответникът следва да заплаща на детето М.Г. Т. ежесмесечна издръжка – в размер на по 230 лева, чрез неговата майка и законен представител ИВ. Т. Г. считано от 28.07.2021г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, до настъпване на обстоятелства, обуславящи изменението или прекратяването на издръжката, като предявения иск в останалата му част до пълния претендиран размер от 350 лева месечна издръжка, следва да бъде отхвърлен.

При определяне размера на тази издръжка съдът също взе предвид и обстоятелството, че детето М. живее при майката и същата ще полага ежедневни грижи за него, а ответникът е освободен от полагането на лична грижа за дъщеря си, а също и от поддръжката на домакинството, в което живее. Ангажиментът за това е поет изцяло от майката на детето.

Относно искането за присъждане на издръжката една година назад от завеждане на

исковата молба по принцип издръжката би следвало да се дължи само за бъдеще време, защото тя е средство за задоволяване на текущи жизнени нужди. Началният момент на присъждане, увеличаването или намаляването на издръжката е подаването на иска. Издръжката за минало време поначало е безпредметна, тъй като нуждите са били вече задоволени. Законодателят обаче е предвидил изключение, като е допуснал и търсене на издръжка една година назад преди завеждане на иска, изхождайки от съображението, че нуждата вероятно е била налице.

От доказателствата по делото се установи, че родителите на М. са разделени, като трайното местоживее на детето е при майката, която с помощта на своите родители полага непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието ѝ. По данни от свидетелите ответникът не е предоставял издръжка за отглеждането на дъщеря си в пари или в натура или да я е отглеждал сам или чрез своите родители. Относно размера на претендираната издръжка съдът счита, че следва да уважи този иск, като осъди бащата да заплати сумата от 2760 лева / 12 месеца x 230 лева/, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 28.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, като предявения иск в останалата му част до пълния претендиран размер от 4200 лева /350 лева месечна издръжка x 12 месеца /, следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса за присъдените издръжки в размер от 441,60 лева, както и възстановяване на разноските от бюджета на РС Девня в размер на 300 лева, направени за участие на особен представител в производството, назначен по реда на чл. 47 ГПК, за които съразмерно с уважения размер на исковите ответника следва да заплати сумата от 197,14 лева. С оглед изхода на делото ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 295,71 лева за адвокатско възнаграждение съразмерно с уважената част от исковите.

Воден от горното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. Т. ИВ., ЕГН *****, гр. Девня, ул. “ С. Г. “ №9а, ДА ЗАПЛАЩА в полза на детето М. Г. Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител ИВ. Т. Г., ЕГН *****, гр. Д., ул. “ Е. П.“ №**, месечна издръжка в размер на 230 лева /двеста и тридесет лева /, считано от датата на исковата молба – 28.07.2021 г. до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва от падежа на всяка просрочена вноска до окончателното изплащане на задълженията, като отхвърля иска за разликата над уважения размер от 230 лева до претендирания размер от 350 лева.

ОСЪЖДА Г. Т. ИВ., ЕГН *****, гр. Д., ул. “ С. г. “ №**, ДА ЗАПЛАТИ в полза на детето М. Г. Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител ИВ. Т. Г., ЕГН *****, гр. Д., ул. “ Е. П.“ №**, сумата от 2760 лева/ две хиляди седемстотин и

шестдесет лева/ , представляваща дължима издръжка за периода от 27.07.2020 г. до 27.07.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 28.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението, като ОТХВЪРЛЯ предявеният иск за разликата над 2760 лева до претендирания размер от 4200 лева

ОСЪЖДА Г. Т. ИВ., ЕГН *****, гр. Д., ул. “ С. г. “ №**, ДА ЗАПЛАТИ на детето М. Г. Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител ИВ. Т. Г., ЕГН *****, гр. Д., ул. “ Е. П.“ №**, сумата от 295,71 лева / двеста деветдесет и пет лева и 71 стотинки/, представляваща реализирани пред настоящата инстанция разноси за защита и съдействие от един адвокат съобразно уважената част от исковите, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Г. Т. ИВ., ЕГН *****, гр. Девня, ул. “ С. г. “ №**, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд – Девня сумата от 441,60 лева /четиристотин четиридесет и един лева и 60 стотинки/, представляваща държавна такса върху уважения размер на исковите за издръжка, сумата от 197,14 лева / сто деветдесет и седем лева и 14 стотинки / разноси по делото за възнаграждение за назначения му особен представител от бюджета на съда, съразмерно с уважената част от исковите, както и 5 лева/ пет лева/ държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр. Варна в двуседмичен срок, считано от 18.05.2022г. /чл. 315, ал. 2 ГПК/.

ПРЕПИС от настоящето решение да се връчи на страните заедно със съобщението за постановяването му, на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Девня: _____